

ADVENTSKI VIJENAC

U vremenu crkvene godine koje zovemo došašće svečani adventski vijenac susrećemo na mnogim mjestima. Prisutan je u svim crkvama, na počasnom mjestu po kućama, u obiteljima, u različitim ustanovama. Postavlja se na stol ili vrpčama objesi o strop. Može ga načiniti svatko sam, što je najbolja varijanta, ali i kupiti u cvjećarnici, na tržnici. Ima jednostavnih i raskošnijih, ali uvijek su to u krug spletene zimzelene grančice, ukrašene raznobojnim, ponajčešće ljubičastim vrpčama (ljubičasto je u katoličkom bogoslužju boja došašća) i okomito postavljenim četirima svijećama. One se pale postepeno, po jedna više svaki od četiri adventska tjedna. I tako se čeka Božić! Adventski vijenac nije samo lijepi "cvjetni aranžman" u ogoljeno zimsko doba, nego on na specifičan način, diskretno, okuplja ukućane, angažira ih i upravlja u određenom pravcu. Podsjeća ih da nešto dolazi, potiče da to čekaju.

Stariji će se sjetiti da "kod nas ranije nije bilo toga vijenca". Znatnije se proširio i udomaćio u posljednjih desetak godina. Primili smo ga iz Europe, osobito iz Austrije i Njemačke. No i tamo je došao tek poslije prvog svjetskog rata; "prenesen je" iz skandinavskih, protestantskih zemalja kao simbol života (zimzelen), rastućeg svjetla (postepeno paljenje svijeća) i očekivanja božićnog dolaska Kristova (Krist - svjetlo).

Istražile: Lara Malnar,4.b i Blanka Despotović,4.b